

Un estiu per a tothom!

El dimecres 21 va acabar el curs escolar i aquests dies estan començant les colònies, casals, campaments i camps de treball. Totes aquestes activitats no són només uns dies de vacances especials. Són experiències úniques, vivències que ajuden a desenvolupar globalment els infants. Tothom identifica aquestes experiències amb activitats de gran valor pedagògic que fomenten l'autonomia i l'assumpció de responsabilitats, la participació i la convivència, i l'autoestima. Els jocs de nit, les excursions a les pinedes de pi roig, els serveis en grup per parar taula, rentar carmanyoles i fer les habitacions o el primer bivac sota els estels són moments inoblidables, especialment significatius per als infants (i els seus aprenentatges socials).

Però també són experiències úniques, i especialment adequades, per treballar l'educació en valors. En la vida quotidiana dels campaments, als jocs del casal, a les excursions per la muntanya, a les gimcanes de descoberta d'un poble petit... els infants posen en joc els seus valors. Els contrasten amb els dels altres companys. Els expliciten i els hi posen nom. Els viuen i, sobretot, els atrapen. I aquests aprenentatges, holístics, transformadors, ajuden en la seva petita mesura, a construir persones actives i compromeses.

Socialment, reconeixem com a fracàs escolar que un infant no sàpiga llegir amb prou fluïdesa en l'etapa de secundària, però no considerem fracàs escolar que un nen o nena no s'indigni per un cas de *bullying* a un company de grup, per la vulneració sistemàtica dels drets dels infants refugiats, per la contaminació d'un rierol o per la quantitat de plàstics que suren als nostres mars. En aquests casos, les situacions en què els valors apresos

CARLES XIFRA

DIRECTOR D'ACCIONS I PROGRAMES EDUCATIUS SOCIALS I DEL TERCER SECTOR DE FUNDESPLAI

es comparteixen i es posen en pràctica són cabdals.

Tota l'educació, la de dins de l'escola però també la que té lloc al seu voltant, té el repte de formar ciutadans actius i crítics, amb ganes i capacitats no només d'interpretar el món sinó de fer-lo més just i sostenible. De prendre-hi part, de comprometre's. Fa poc rellegia la cita de Philippe Meirieu que ho recordava: "L'educació no consisteix a adaptar unes persones al món sinó de formar uns subjectes capaços de tornar a crear el món". Un dels objectius de l'educació en el lleure: transformar el món.

No traguem importància a les activitats de lleure educatiu d'aquest estiu. Les colònies, els camps de treball, els casals o els campaments són espais únics i vitals per a tots els infants.

Fa pocs dies l'Institut d'Estadística de Catalunya (Idescat) aportava noves dades sobre les condicions de vida de les persones a Catalunya l'any 2016. Malgrat evidenciar-se una tímida millora, la taxa de risc de

pobresa continua sent alarmant. Massa alarmant. Més del 60% de les llars catalanes reben algun tipus de prestació social i el 19,2% de la població continua per sota del llindar de risc de pobresa, que afecta especialment encara els menors de 16 anys (24%).

Els difícils equilibris de l'economia familiar d'aquestes persones impedeixen, encara amb massa freqüència, que els seus infants puguin participar en activitats de lleure educatiu, especialment en colònies, campaments, rutes o casals urbans d'estiu i de vacances escolars.

Per aquest motiu ja fa molts mesos que des de Fundesplai hem posat en marxa tots els nostres recursos per fer possible que l'estiu sigui inclusiu: prop de 1.200 activitats per a totes les edats i, especialment, un important esforç en les beques. Aquest any, gràcies a la col·laboració d'administracions públiques, organitzacions, empreses i particulars, preveiem atorgar 5.700 ajuts perquè infants en situació de vulnerabilitat social puguin fer colònies d'estiu. Una iniciativa que porta per nom *Un estiu per a tothom!*, un nom que vol reflectir la nostra voluntat que totes les nenes i els nens puguin gaudir d'unes activitats de lleure de qualitat independentment de la seva condició econòmica.

No ens podem permetre com a societat que aspira a ser justa que una part important d'infants es quedi al marge d'aquestes experiències educatives i vitals per raons econòmiques, ja siguin estructurals o temporals. La igualtat d'oportunitats en l'educació passa per garantir el dret de tots els infants a les activitats de lleure. L'equitat és responsabilitat del conjunt de la ciutadania. Tots som cridats a organitzar-nos i a aportar el nostre compromís social pel dret al lleure.

Entre totes i tots, fem que sigui possible un estiu per a tothom!

La igualtat d'oportunitats en l'educació passa per garantir el dret de tots els infants a les activitats de lleure

L'amabilitat com a servei públic

CATALINA SERRA

SUBDIRECTORA

❖ Ja fa gairebé deu anys que no tinc cotxe i des d'en fa cinc soc bàsicament usuària del servei d'autobús. Sorprèn que poc que ha evolucionat aquest transport públic bàsic quan tothom té clar que cal reduir de manera dràstica el trànsit privat. S'hi han fet millores, és cert, i els nous plans de mobilitat han millorat les línies i també les freqüències –la xarxa ortogonal està funcionant bé–, però des de la meua percepció d'usuària em sembla que caldrien actuacions més contundents i efectives. El transport públic hauria de ser un tema central del debat polític i ciutadà. Una prioritat pel que fa a les inversions i també per a un canvi de governança que en millorés el funcionament i així n'aconsegüís incentivar l'ús. Ara mateix el debat només hi és en referència a l'enfrontament dels treballadors amb l'empresa per la negociació del conveni col·lectiu o per les condicions de treball, en un enrevessat conflicte que, amb el rerefons de la vaga de metro, té els ciutadans com a ostatges.

❖ No entraré en aquest conflicte. Em costa d'entendre el que està passant si no és en clau de la vella política o de la vella negociació sindical. El transport públic, com la sanitat o l'educació, és un servei bàsic que exigeix la màxima responsabilitat per part de totes les parts. No sé, però, si els treballadors i els directius d'aquest servei tenen la mateixa percepció que, per exemple, el personal sanitari o educatiu. Per part dels directius, perquè, segons el que denuncien alguns sindicats, sembla que l'objectiu, legítim, d'eficiència es fa amb molta pressió sobre els treballadors sense reforçar la plantilla ni oferir les condicions adequades. Crec que molts estariem d'acord que no és tan important la rendibilitat com el servei i els beneficis per a la població; és a dir, possiblement cal augmentar el pressupost i aconseguir un pacte social ampli per prioritzar-ho. Però, per part dels treballadors, segurament també caldria més flexibilitat i responsabilitat de cara als ciutadans, tant a l'hora de plantejar les protestes com en el tracte que, de vegades i alguns, dispensen als usuaris.

❖ Estic cansada de veure com, tal vegada pressionats per la urgència de complir els horaris, molts conductors no s'acaben d'apropar a la vorera i obliguen així la gent a fer malabarismes per baixar del vehicle. Agafo un dels autobusos que porten a un hospital i està ple de gent gran i malalta; fa mal al cor veure les dificultats afegides que els comporta aquesta conducció maldestra. És perillós i injust. És cert que molts cops hi ha vehicles privats aturats just abans o després de la parada, que impedeixen l'aproximació adequada de l'autobús. Aquí, moltes exemplars. Però també hi ha molts cops en què no hi ha cap excusa. Igual que no n'hi ha per a les frenades brusques o les males cares. S'entén que no ha de ser fàcil estar tot al dia al volant enmig d'una ciutat amb un trànsit endimoniat. Però poques feines són fàcils. Com bé saben mestres, infermeres i altres funcionaris, l'amabilitat també és un servei públic. Gràcies a tots, la majoria, que ho tenen clar i aconseguen que el servei funcioni. Falta que tots ho tinguin clar.

DE FIT A FIT

L'exdirector de Método 3 assegura que els casos de corrupció a Catalunya han tingut "intel·ligència policial al darrere"

JORDI DURÓ